

EEN SPANNENDE ROUTE LOOPT VAST

OVER 80 METER LINKSAF...

Daar sta je dan... In het midden van nergens, in Frankrijk. Met de auto, want vakantie en sleurhut mee. Maar toch met vrienden een mooi dagtochtje willen maken naar de wijnranken van Poilly Fuissé en Saint Véran. Niet voorbereid op de computer, maar gewoon de TomTom Rider tegen de ruit geplakt en gevraagd om een spannende route met maximaal hoogteverschil en maximaal bochten. Gaan!

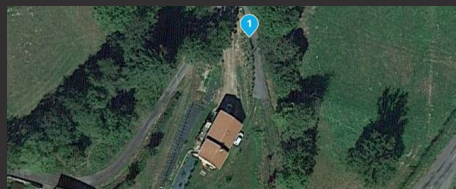
En dan gewoon braaf doen wat Bep zegt, want juist dan kom je op plekken waar je anders nooit was geweest. Zo ook bij dit weggetje dat stijl omhoog tussen wat huizen door ging. En waar het asfalt ineens geheel verdwijnt om plaats te maken voor grazig gras. Kun je twee dingen doen. Gewoon doorrijden of keren. Ondanks de AWD kwaliteiten van ons voertuig kozen we toch maar voor het laatste. Het had flink geregend de dag ervoor en dat maakte het net iets te spannend. Met de allroad was je allicht op nader onderzoek uitgegaan. Zo zie je maar: zelfs als je redelijk gepokt en gemazeld bent als MrGPS kun je voor verrassingen komen te staan. En dan is de vraag: hoe komt dat nou? En ook: had ik het kunnen voorkomen?

De oorzaak zit natuurlijk in de kaartkwaliteit. Daarbij is het goed te beseffen dat de kwaliteit zoals we die nu kennen nog niet zo heel lang bestaat. Zeker voor Zuid-Europa waren er vijf-

tien jaar geleden nog amper navigatiekaarten. En als ze er al waren, betrof het vooral de hoofdwegen. Stonden de kleine wegen er wel op kwamen die meestal voort uit satellietfoto's waarop vervolgens de wegen 'ingetekend' werden. Dat laatste gebeurt overigens nog steeds. Ik heb zelf een tijdje terug bijvoorbeeld nog meegedaan aan een zogenaamde *Open Street Map mapping party* waarbij tientallen studenten zandpaden en huisjes in Mali intekenden op een kaart op basis van luchtfoto's. Dat levert weliswaar geen perfecte kaarten op maar toch een belangrijk hulpmiddel als het gebied weer eens getroffen wordt door een natuurramp.

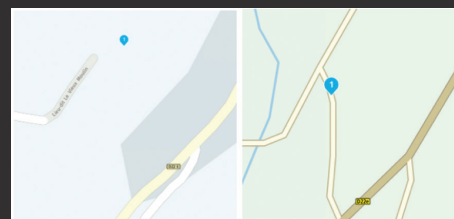
Ga er gerust van uit dat zo'n vijftien jaar geleden alle kleine wegen nog op soortgelijke manier werden ingetekend. Waarbij de kaartbouwer geen goed zicht had op de kwaliteit en de aard van het wegdek.

Onderstaand zie je de luchtfoto van de situatie ter plekke, waarbij de foto gemaakt werd op de plek van de marker, bewegend in zuidelijke richting.

En als je naar de structuur kijkt, met de bomenrij en de aansluiting op de weg aan de zuidzijde zou ook ik hier een lijntje getekend hebben. Bij zowel TomTom als Google staat hier dan ook een weg getekend.

De enige manier om te toetsen of er ook echt een begaanbare weg loopt, is lokale verkenning. Dan moeten dus echt al die wegen gereden zijn. En kennelijk heeft Navteq/Here, de kaartenbouwer van Garmin dat ter plekke wél gedaan. Kijk maar: links is de kaart van Garmin ter plaatse, rechts TomTom.

Met de Zumo zou me dit dus niet overkomen zijn! Maar... dat is een momentopname. Want ook met de Zumo ben ik dergelijke situaties veelvuldig tegengekomen. En soms had ter plekke de TomTom het dan weer wél goed.

Kern van het probleem is dat we met onze 'spannende route', net als bij de OnRoute Motorkaart nu juist bewust die aller aller